

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců JUDr. Davida Krysky, Ph.D., a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **R. Z.,**
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Ledčická 15, Praha,

proti

žalovanému: **Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav,**
sídlem Masarykovo náměstí 1, Brandýs nad Labem – Stará Boleslav,
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Brožem,
sídlem Vinohradská 151, Praha,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 12. 4. 2019, domáhá, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat do 15 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. OD-6223/2018-VODFR.
2. Žalobce rekapituluje, že žalovaný vydal dne 27. 3. 2018 příkaz, který byl žalobci doručen dne 12. 4. 2018 a proti němuž žalobce podal dne 13. 4. 2018 včasný odpor. Žalovaný však na podání odporu nereagoval a nevydal v řízení sp. zn. OD-6223/2018-VODFR žádné

rozhodnutí. Žalobce se proto dne 12. 3. 2019 obrátil na nadřízený Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti. Nejpozději tohoto dne tedy správní orgány věděly, že se žalobce ztotožňoval s odporem, jenž byl podán zástupcem žalobce. Krajský úřad na žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti do dne podání žaloby nereagoval, byť bylo jeho povinností učinit tak nejpozději do 30 dnů od podání žádosti. Žalobce též uvádí, že ještě před podáním žaloby kontaktoval žalovaného s dotazem, proč v řízení nejsou činěny žádné kroky, načež mu bylo sděleno, že nedoložil podepsanou plnou moc. Žalobce je však přesvědčen o tom, že žalovaný pochybil, pokud žalobce nevyzval v souladu s § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) k doložení podepsané plné moci. Protože žalovaný takto nepostupoval, je nečinný. Žalobce dodává, že si je vědom své povinnosti zaslat žalovanému společně s podáním odporu plnou moc, lhůta k podání odporu však je příliš krátká. Žalobce v době podání odporu plnou mocí nedisponoval. Jelikož nechtěl riskovat zmeškání lhůty, podal odpor bez plné moci, přičemž spoléhal na to, že podepsanou plnou moc doloží na výzvu žalovaného. Vzhledem k tomu, že žalobce později neobdržel výzvu k předložení plné moci, tak sám opomněl, že odpor podal bez plné moci. Navzdory nečinnosti žalovaného předložil žalobce plnou moc dne 11. 4. 2019, což je podle něj vzhledem ke shora uvedenému nutno pokládat za včasný postup. Žalobce je přesvědčen o tom, že podáním odporu vznikla žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé, a to v třicetidenní lhůtě. Poslední den lhůty pro vydání rozhodnutí tak připadl na 14. 5. 2018. Žalovaný v této lhůtě ani později rozhodnutí nevydal, a tudíž je nečinný.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobce společně s podáním odporu nezaslal plnou moc opravňující jeho údajného zástupce k zastupování. Proto žalovaný žalobce dne 18. 4. 2018 vyzval, aby ve lhůtě pěti dnů plnou moc doplnil. Protože žalobce výzvě nevyhověl, nabyl příkaz dne 21. 4. 2018 právní moci. Žalovaný tudíž neměl povinnost vydat ve věci samé další rozhodnutí. I pokud by soud dospěl k závěru o důvodnosti žaloby, není dle žalovaného namístě přiznat žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 200 Kč, neboť podal tzv. formulářovou žalobu. Ve svých vyjádřeních ze dnů 23. 1. 2020 a 14. 2. 2020 žalovaný sděluje, že neobdržel plnou moc opravňující společnost O. V. s.r.o. (aktuálně v likvidaci – poznámka soudu) k zastupování žalobce ve správním řízení. Taková plná moc mu nebyla doručena ani dne 11. 4. 2019 do datové schránky. Na podporu svých tvrzení žalovaný předložil podací deník se záznamy ze dnů 11. a 12. 4. 2019.

II. Obsah správního spisu

4. Soud z předloženého správního spisu zjistil, že žalovaný ve dnech 17. 7. 2017 a 20. 7. 2017 vyzval žalobce jako provozovatele motorového vozidla ve dvou věcech sp. zn. OD-11275/2017-BERJA a sp. zn. OD-11399/2017-BERJA podle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v tehdy rozhodném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“) k uhrazení částky 800 Kč. Protože žalobce na žádnou z těchto dvou výzev nereagoval a ani nesdělil totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupků, odložil žalovaný dne 31. 1. 2018 obě věci dle § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění, s odůvodněním, že se mu nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

5. Dne 27. 3. 2018 vydal žalovaný usnesení, jímž sloučil řízení o obou přestupcích vedených pod sp. zn. OD-11275/2017-BERJA a sp. zn. OD-11399/2017-BERJA do společného řízení sp. zn. OD-6223/2018-VODFR, k čemuž uvedl, že ze spáchání těchto přestupků, spočívajících v překročení maximální povolené rychlosti, bude obviněn žalobce jako provozovatel motorového vozidla. Téhož dne vydal žalovaný ve společném řízení příkaz č. j. OD-28173/2018-VODFR, sp. zn. OD-6223/2018-VODFR, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání obou přestupků, za což mu uložil pokutu. Příkaz byl žalobci doručen dne 12. 4. 2018.
6. Dne 13. 4. 2018 byl žalovanému doručen z datové schránky společnosti O. V. blanketní odpor proti výše specifikovanému příkazu, vydanému v řízení sp. zn. OD-6223/2018-VODFR. Odpor byl podán jménem žalobce na hlavičkovém papíru společnosti O. V. (název společnosti a její kontaktní údaje byly uvedeny v zápatí dokumentu, přičemž v hlavičce a na pozadí dokumentu byl uveden nápis O. V.).
7. Přípisem ze dne 18. 4. 2018 žalovaný vyzval žalobce podle § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění odporu, zaslání elektronicky údajným zmocněncem, o plnou moc. K tomu byla žalobci stanovena lhůta pěti dnů od doručení výzvy. Výzva byla doručována žalobci prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na jeho adresu uvedenou v odporu. Dne 2. 5. 2018 byla zásilka s výzvou vrácena žalovanému zpět, neboť si ji žalobce u provozovatele poštovních služeb nevyzvedl a ani mu ji nebylo možné vložit do schránky nebo na jiné vhodné místo. Ve správním spise není založena žádná plná moc opravňující společnost O. V. k zastupování žalobce, na příkazu je vyznačena doložka o nabytí právní moci ke dni 21. 4. 2018.

III. Posouzení věci krajským soudem

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žalobce ke dni podání žaloby též bezvýsledně vyčerpал prostředky ochrany před nečinností ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., neboť podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu, jíž krajský úřad rozhodnutím ze dne 10. 4. 2019 nevyhověl (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, publikované pod č. 3847/2019 Sb. NSS, dostupné stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz). Žaloba tedy je přípustná a lze ji věcně projednat. Soud rozhodoval na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.), přičemž shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť veškeré listiny, z nichž soud vycházel při formulování nosných důvodů pro zamítnutí žaloby, byly obsaženy v předloženém spisovém materiálu.
9. Mezi účastníky řízení je nesporné, že proti příkazu ze dne 27. 3. 2018 byl podán včasný odpor. Sporné je mezi nimi naopak to, zda byl odpor podán osobou oprávněnou jednat za žalobce, tedy zda byl přípustný a zda bylo jeho důsledkem zrušení příkazu. Bylo-li by tomu tak, pak by měl žalovaný povinnost vydat v řízení o přestupcích rozhodnutí, jímž řízení ukončí, což však dosud neučinil. Účastníci se přitom rozcházejí především v odpovědi na otázku, zda měl být zmocněnec žalobce vyzván k odstranění nedostatku odporu (absence plné moci) podle § 37 odst. 3 správního řádu nebo zda postačovalo, že žalovaný zaslal tuto výzvu přímo žalobci jakožto zmocniteli.

10. Soud při posuzování sporné otázky vycházel z rozsudku ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, č. 3836/2019 Sb. NSS, v němž rozšířený senát Nejvyššího správního soudu upozornil na to, že systematické a úmyslné podávání nepodepsaných podání týměž účastníkem, případně různými účastníky spojenými stejným zmocněncem či skupinou spřízněných zmocněnců, může za určitých okolností představovat zneužití práva. Uplatňování procesních práv účastníků ve správním řízení nemá dle rozšířeného senátu vést k samoučelné přehlídce zbytečných úkonů správních orgánů. *„Jinak by se správní řízení stalo vyprázdněným rituálem zcela neúčelných procesních postupů správního orgánu bez jakéhokoli smysluplného obsahu. Přesně k těmto koncům by ovšem vedla povinnost správních orgánů poskytovat poučení či slovy § 37 odst. 3 správního řádu ‚pomáhat‘ podateli odstranit nedostatky podání či ho vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, byť podatel byl již v mnoha jiných řízeních opakovaně poučován či mu bylo ‚pomáháno‘ s tou samou otázkou. Poučení tu neplní naprosto žádnou funkci. ‚Pomáháno‘ je někomu, kdo ve skutečnosti žádnou ‚pomoc‘ nepotřebuje. Naopak veškeré své kroky činí jen proto, aby dosáhl právě oné ‚pomoci‘; jinak a přesněji řečeno, aby správní orgán co nejvíce zatížil zbytečnými úkony. Jde tedy o šikanózní jednání, které je druhem zneužití práva.“* Je-li zjevné, že stejná osoba podává sama či jako zmocněnec opakovaně podání bez podpisu, pak podle rozšířeného senátu není chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a tuto osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Totéž pak platí i pro osoby nějakým způsobem spojené s osobami, jež tyto obstrukční praktiky využívají. Takové podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, jako takové nepoživá právní ochrany a nevyvolává samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně proto nemusí nijak procesně reagovat.
11. V projednávané věci měla být údajným zmocněncem žalobce společnost O. V.. Tato společnost je navázána na činnost družstva M. v. p., předsedou jejíhož představenstva je P. K., který opakovaně vystupuje ve správních řízeních jako obecný zmocněnec. Jinou společností, jež je také spojena s činností zmiňovaného družstva, je společnost F. C. s.r.o., jejímž jediným jednatelem a společníkem je J. K. (bratr P. K.), který je též místopředsedou představenstva tohoto družstva (personální propojení mezi družstvem a společností F. C. je zjiitelné z veřejně dostupné části obchodního rejstříku; propojení družstva se společností O. V. je patrné například z toho, že plátcem soudního poplatku vyměřeného žalobci byla právě M. v. p.).
12. Soudu je z jeho vlastní rozhodovací činnosti, jakož i z rozhodovací činnosti jiných správních soudů dále známo, že společnosti O. V. a F. C. či družstvo M. v. p. jsou subjekty specializujícími se na poskytování „pojištění proti pokutám“ a soustředícími se na vytváření nejrůznějších procesních pastí za účelem znepřehlednění správního řízení a dosažení promlčení odpovědnosti zmocnitelů za přestupky. Kromě výše jmenovaných obchodních korporací či P. a J. K. vystupují ve správních řízeních jako zmocněnci další s nimi spojené osoby, jimiž jsou například Ing. M. J. nebo M. P. (dříve M. O.), kteří též využívají účelové a obstrukční taktiky. Účastníci těchto správních řízení (nejčastěji provozovatelé motorových vozidel) jsou pak v soudních řízeních zastoupeni advokáty Mgr. Jaroslavem Topolem či Mgr. Václavem Voříškem, kteří tuto obstrukční strategii obhajují a vymýšlí pro ni účelovou argumentaci v žalobách (namátkově lze poukázat například na rozsudek zdejšího soudu ze dne 3. 11. 2015, č. j. 46 A 90/2015-25, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 27. 4. 2016, č. j. 52 A 100/2015-63, výše citovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 113/2018-39 a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2019,

č. j. 1 As 266/2019-48, ze dne 23. 4. 2019, č. j. 4 As 29/2019-33, ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 22/2018-30, ze dne 2. 8. 2018, č. j. 6 As 125/2018-32, nebo ze dne 8. 6. 2016, č. j. 5 As 59/2015-27). Mezi takové obstrukční taktiky patří kupříkladu podání nepodepsaného opravného prostředku či přiložení nepodepsané nebo jinak vadné plné moci k opravnému prostředku či k žalobě, vytváření „procesního chaosu“ ohledně osoby oprávněné zastupovat účastníka v řízení předkládáním plných mocí udělených různým zástupcům či odesíláním podání z datových schránek třetího subjektu, odesílání opravného prostředku poštovní zásilkou ze zahraničí či pasivita účastníka zastoupeného obecným zmocněncem ve správním řízení a následná aktivita a uvedení široké škály námitek až v řízení před soudem (viz výše citovaná rozhodnutí správních soudů).

13. V souzené věci podal údajný zmocněnec žalobce jeho jménem odpor, avšak k tomuto odporu vůbec nedoložil plnou moc prokazující jeho oprávnění zastupovat žalobce ve správním řízení. Soud nemá pochybnosti o tom, že se jednalo o další z obstrukčních taktik zmocněnce patřícího do skupiny zmocněnců kolem M. v. p., a nikoli o pouhé administrativní nedopatření. Shodného „nedopatření“ se totiž společnost O. V. dopouští ve správních řízeních opakovaně, jak je soudu známo například ze souběžně projednávané věci sp. zn. 54 A 26/2019 nebo z již skončené věci sp. zn. 55 A 51/2019. Tutéž praktiku využívají též zmocněnci spřátelení se společností O. V., což soud zjistil při projednávání věci sp. zn. 46 A 161/2017, v níž ve správním řízení vystupoval zmocněnec M. P., nebo při projednávání věci sp. zn. 45 A 16/2015, ve které byl zmocněncem Ing. M. J.. Také jiné krajské soudy se potýkají s případy, v nichž zmocněnci uplatňují stejnou obstrukční taktiku, což je zjiitelné například z rozsudků Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 30. 9. 2019, č. j. 65 A 13/2019-47 a č. j. 65 A 32/2019-25 (v obou případech byl zmocněncem P. K.), nebo z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 8. 2015, č. j. 30 A 41/2015-35 (zde byl zmocněncem, který „opomenul“ doložit své oprávnění k zastupování, Ing. M. J.). Z těchto případů je vysledovatelné, že zmocněnci takto postupují ve snaze, aby se správní orgány dopustily procesní vady – například aby vůbec nevyzvaly k doložení plné moci a odpor považovaly bez dalšího za neúčinný, nebo aby k doložení plné moci vyzvaly chybnou osobu (zmocnitele namísto zmocněnce), či aby předloženou plnou moc pokládaly za nedostatečnou z důvodu, že byla vystavena až po podání opravného prostředku zmocněncem.
14. O tom, že jednání údajného zmocněnce žalobce bylo účelové a obstrukční, svědčí i jeho následné kroky. Společnost O. V. totiž po dobu bezmála jednoho roku neučinila ve věci žádný procesní úkon a až na sklonku žalobní lhůty podala žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného, načež těsně po uplynutí třicetidenní lhůty, kterou měl krajský úřad k vydání rozhodnutí podle § 80 správního řádu (a zřejmě ještě před tím než jí bylo doručeno negativní usnesení krajského úřadu vydané dle § 80 odst. 6 správního řádu), podala u zdejšího soudu nečinnostní žalobu. Teprve v tento den, kdy již uplynula promlčecí lhůta, učinil zástupce žalobce ten nejpřirozenější a nejjednodušší úkon a dotázal se žalovaného, co brání vydání rozhodnutí. Tento postup nasvědčuje tomu, že kroky této společnosti byly od počátku promyšlené, a nikoli tomu, že pouze opomenula přiložit k odporu plnou moc. K tomuto závěru soud dospívá i s ohledem na to, že údajný zmocněnec žalobce také v jiných věcech různých žalobců pasivně vyčkával a mlčky „trpěl“ nečinnost správních orgánů s cílem dosáhnout zániku odpovědnosti zmocnitelů za přestupek v důsledku uplynutí promlčecí doby, což se mu v řadě případů též podařilo (tak tomu bylo například ve věcech projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 43 A 21/2019, 51 A 8/2019, 51 A 10/2019, 54 A 20/2019, 54 A 21/2019 nebo 55 A 16/2019). Také v této

věci údajný zmocněnec žalobce zvolil (pro něj a jemu spřátelené zmocněnce typickou) obstrukční praktiku, přičemž byl nepochybně veden snahou oddálit vydání rozhodnutí, jímž se řízení pravomocně ukončí, tak, aby předtím došlo k uplynutí promlčecí doby a žalovanému nakonec nezbylo než řízení o přestupcích zastavit.

15. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že skupina zmocněnců spojených s činností družstva M. v. p., mezi něž patří i údajný zmocněnec žalobce, opakovaně nedokládá k oprávným prostředkům ve správním řízení plnou moc opravňující zmocněnce k zastupování zmocnitele. Tito zmocněnci o své povinnosti prokázat existenci zmocnění velmi dobře vědí (což ostatně plyne také z žalobní argumentace uplatněné v této věci) a též o ní byli různými správními orgány opakovaně poučeni. Přesto však zasílají správním orgánům podání jménem zmocnitelů bez toho, aby k nim přiložili řádnou plnou moc. Stejně jako ve věci řešené rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 As 113/2018 je hlavním cílem této strategie zatížit správní orgán nadbytečnými úkony a následně čekat na jeho chybu. Takové jednání, k němuž se uchýlil i údajný zmocněnec žalobce, nepožívá právní ochrany.
16. Žalovaný tedy nemusel poskytovat společnosti O. V. pomoc při odstraňování nedostatků odporu spočívajících v absenci plné moci podle § 37 odst. 3 správního řádu, neboť ta takovou pomoc nepotřebovala. Výzvu ze dne 18. 4. 2018 adresovanou přímo žalobci lze za daných okolností pokládat za nadstandardní a vstřícný krok, k němuž žalovaný nebyl povinen. Proto nemůže mít na závěr tohoto rozsudku vliv to, že žalovaný výzvu, kterou vůbec vyhotovovat nemusel, zaslal k rukám žalobce jakožto zmocnitele, byť by měl v případě, kdy by byl povinen postupovat dle § 37 odst. 3 správního řádu, výzvu adresovat zmocněnci (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017-33, č. 3860/2019 Sb. NSS, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2019, č. j. 1 As 283/2018-33, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 34/2016-35).
17. Odpor ze dne 13. 4. 2018 tedy nebyl podán osobou oprávněnou jednat za žalobce, a tudíž se jednalo o nepřipustný odpor, jehož podáním nedošlo ke zrušení příkazu ze dne 27. 3. 2018 (§ 150 odst. 3 správního řádu). Na této skutečnosti by nemohlo ničeho změnit ani to, kdyby společnost O. V. dne 11. 4. 2019 žalovanému skutečně doručila plnou moc dokládající existenci zmocnění, jak žalobce tvrdí v žalobě. Je tomu tak proto, že plná moc by v takovém případě byla žalovanému doručena až po uplynutí lhůty k podání odporu, tj. poté, co příkaz ze dne 27. 3. 2018 nabyl právní moci, jakož i po uplynutí lhůty poskytnuté navíc prostřednictvím výzvy ze dne 18. 4. 2018.
18. Právní posouzení této věci nemůže být pro zástupce a zmocněnce žalobce nijak překvapivé, neboť správní soudy soustavně ve věcech, v nichž vystupují Mgr. Voříšek, společnost O. V. či jiné osoby napojené na činnost družstva M. v. p., upozorňují na to, že praktikám, které vykazují znaky obstrukcí či zneužití práva, nebude poskytována právní ochrana (viz např. výše citovaná rozhodnutí č. j. 4 As 113/2018-39, č. j. 6 As 22/2018-30, č. j. 6 As 125/2018-32 nebo č. j. 5 As 59/2015-27). Jakkoli se závěr zdejšího soudu vyslovený v tomto rozsudku může zdát pro žalobce tvrdý, bylo jeho volbou, že se nechal zastoupit osobou, která nabízí „pojištění proti pokutám“ a která je známá vytvářením procesních pastí a zneužíváním procesních práv (shodně viz rozsudky č. j. 4 As 113/2018-39 nebo č. j. 6 As 22/2018-30). Žalovaný navíc žalobce v této věci výslovně upozornil na to, že odpor jeho jménem podala osoba, která nedoložila plnou moc, dal mu prostor k tomu, aby obstrukční praktiku svého údajného zmocněnce sám napravil, a poučil ho,

že odpor může být posouzen jako nepřipustný. Že žalobci bylo toto poučení doručeno tzv. fikcí, aniž by mu věnoval pozornost, musí jít za daných okolností plně k jeho tíži. I zastoupený účastník správního řízení by ostatně měl mít zájem na tom, aby se seznámil s jemu adresovanými zásilkami.

19. Závěrem lze dodat, že zatímco Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci a Krajský soud v Hradci Králové v procesně obdobné situaci naznaly, že postup zmocněnců nevykazoval znaky obstrukcí či zneužití práva (viz výše zmiňované rozsudky těchto soudů č. j. 65 A 13/2019-47, č. j. 65 A 32/2019-25 a č. j. 30 A 41/2015-35), zdejší soud shledal opak, neboť je mu i prostřednictvím případů řešených oběma krajskými soudy známo, že skupina zmocněnců kolem M. v. p. opakovaně, systematicky a úmyslně podává odpor bez přiložené plné moci, ačkoli byla o tomto nedostatku v minulosti několikrát zpravena a k jeho odstranění vyzývána (*a contrario* srov. odst. 34 rozsudku č. j. 65 A 13/2019-47 a odst. 31 rozsudku č. j. 65 A 32/2019-25).

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Protože odpor ze dne 13. 4. 2018 nebyl přípustný, nedošlo jeho podáním ke zrušení příkazu ze dne 27. 3. 2018. Žalovaný není povinen vydat v řízení sp. zn. OD-6223/2018-VODFR rozhodnutí ve věci samé ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., a tudíž není nečinný. Soud proto žalobu zamítl pro nedůvodnost (§ 81 odst. 3 s. ř. s.).
21. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšný žalovaný, byť byl zastoupen advokátem, náhradu nákladů řízení nepožadoval a ve svých podáních výslovně navrhoval, aby soud v případě zamítnutí žaloby žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. března 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu